

לחכות
 למהפכה
 שאנחנו
 שנה

נוואל אל-סעדאוי, ילידת 1931 היא פסיכיאטרית, סופרת ומרצת דרך במאבק למען מעמד האישה במצרים. לאחר שהוציאה כתב עת פמיניסטי נשלחה בשנת 1981 לשנה לכלא על ידי אנואר סאדאת. פרסמה יותר מ-40 ספרים.

אמי היתה אומרת לאחי: 'לך שתה בעצמך, אחותך לא משרתת!'. וכך לימדה אותי את ערך עצמי ושאני איני משרתת. אני שווה לאחי. كانت ام تقول لآخي: أحتك ليست خادمة، اذهب واحضر لنفسك الماء. هكذا تعلمت نوال السعداوي مبدا المساواة بين الرجل والمرأة..

אמל מורקוס מראינת את נוואל אל-סעדאוי - מהפכנית מצרית

أمل مرقس تحاور الكاتبة المصرية الجريئة والتميزة نوال السعداوي

<http://dugrinet.co.il/10661/story/2011/march/10>

לראיון המלא בעברית בתרגומה של רתם אילני

<http://haemori.wordpress.com/2011/03/03/alsaadawi>

My private revolution – khulud kh

There are grand revolutions that affect the future of whole nations, such as the one we recently witnessed in Egypt. And then there are calm revolutions that sometimes happen without us even noticing. Mine is one such calm revolution but which affected my life tremendously. Becoming part of Isha L'Isha's supportive feminist community has changed me immensely on many levels. One major impact directly related to Isha L'Isha is the development and rise of my political voice. I live my life through words, but for the most part they have been hidden in the folds of my private life. With the support of my feminist friends, and the feminist outlook that the personal is political, my small revolution began taking root. Today I feel that my own personal experiences have the legitimacy and the right to take up space in the public sphere. Today, I am no longer intimidated to make my voice heard loud and clear. Today, I no longer have doubts about sharing my personal experiences and connecting them to the larger socio-political reality. For me, this is a tiny revolution on a major scale, and it has affected my development as a writer. For this, I will always be grateful to the supportive and empowering feminist women of Isha L'Isha.

khulud kh is a feminist writer and blogger at-

www.feministpalestinianwriter.blogspot.com

דבר המערכת

רצינו דף מידע שיוקדש למהפכה. לא פלא, הרי החודשים האחרונים היו מלאי רוחות מהפכניות וגם מהפכות של ממש. אבל בעצם בשבילנו הכל הוא מהפכני והפמיניזם שלנו רוצה מהפכה בכל יום ובכל שעה. אז מה יש לנו כאן בדף הזה. נסרין מזאוי כותבת על הבזבז שבחיי היום יום שלנו, על כדור הארץ שהופך במהירות לפח זבל אחד גדול. כולנו משוכנעות שצריך לשנות ולהשתנות אבל כיצד כל זה יכול לקרות בחיים שלנו. שביבת העובדות הסוציאליות נמשכה 23 ימים ואנחנו הצטרפנו למכתב מחאה לשר האוצר שטייניץ. לא ממש הצלחנו. אבל אנחנו ועשרות ארגוני נשים ממשיכות להתנגד ולצעוק בכל רגע שהדיכוי נעשה גלוי. גם על פונדקאות יש לנו דעות אחרות מאלו של הממסד אבל אנחנו גם יודעות לשתף פעולה ולהציע לו הצעות ותיקונים. הנה יצא דו"ח ארוך ומעניין וקיצור הדברים כאן לפניכם. את יום האשה הבינלאומי ציינו יחד עם ארגוני קואליציה נשים חיפה, הבית המשותף שלנו עם כיאן ומרכז סיוע לנפגעות אונס ועם אסוואת. אנחנו 4 ארגונים הגאים להיות יחד ולחלוק תקוה משותפת לעולם אחר. ספרנו לכן על שתי נשים מדהימות, נבילה אספניולי, פמיניסטית, אשת חינוך ומנהיגה מנצרת והסופרת הפמיניסטית המצרית ד"ר נוואל אל-סעדאוי שאת ספריה תוכלו לקנות רק אצלנו. ח'ולוד משתפת אותנו בכתיבה שלה באנגלית ומספרת על המהפכה הפרטית שלה שהיא גם המהפכה של כל אחת ואחת באשה לאשה. היא הופכת את הדף שלנו לדובר שלוש שפות. גם זוהי מהפכה. שלוש שפות המדברות באותה לשון. כי מה שחסר לנו היא שפה משותפת. שפה של מהפכה שתיצור עולם חדש. עולם שבו נשיא לא יקבל שבע שנים בכלא, הוא פשוט לא יהיה. הוא לא יהיה קיים. לשלושת החודשים הבאים תכננו פעילות רבה וענפה ואתן מוזמנות לבוא ולהשתתף. אנחנו גם קוראות לכן לעשות מהפכה יחד איתנו. נמשיך בעבודה, נהיה מוכנות. וביום שבו כולמן יצאו לכיכרות אנחנו נהיה שם. ואתן/ם?

חנה ספרן

מצטרפות למחאת העובדות הסוציאליות

מכתב שנשלח לשר האוצר, מר יובל שטייניץ בתאריך 10 מרץ 2011 על ידי 27 ארגונים פמיניסטים/נשים בדרישה להענות לתביעות העובדות/ים הסוציאליות/ים

אנו, הארגונים הפמיניסטים החתומים מטה, מבקשים להביע את תמיכתנו במאבק העובדות הסוציאליות ובשבתתן. אנו דורשות משר האוצר ומראש הממשלה למהר ולהגיע להסדר שכר ותנאי העסקה מוסכם והוגן אליו הן ראיות. מדובר במאבק עובדות חשוב וראוי מאין כמותו, שעניינו הסדרת תנאי העסקה הוגנים ומכבדים עבור העובדות הסוציאליות שנאלצות לעבוד בתנאי שכר פוגעניים כמו גם בתנאי הפרטה מתרחבת ופוגענית כלפיהן.

הסכם תנאי ההעסקה והשכר חייב להעניק תשלום הוגן ומכבד לכלל העובדות הסוציאליות, בהן אלו שעובדות בתנאי הפרטה. הוספת תקנים למערך הרווחה בישראל צריכה להיות חלק ממנו. לאחר 17 שנים ללא השבתה, החליטו העובדות הסוציאליות במדינת ישראל לצאת לשביתה ולמאבק על ההכרה בעבודתן הקשה. בישראל כ-15,000 עובדות סוציאליות. למעלה מרבע מהעובדות הסוציאליות לגביהן יש נתונים - עובדות המדינה (כ-10,000 במספר), משתכרות מתחת לשכר המינימום. כתוצאה ממדיניות ההפרטה, שליש מכלל העובדות הסוציאליות מועסקות על ידי חברות קבלניות. זאת ועוד, לפני כשנתיים פורסם כי בישראל מחסור של 1000 עובדות סוציאליות. מחסור זה לא הושלם והוא מגביר את העומס על העובדות הסוציאליות העובדות בעומס רגשי וכלכלי כבד ממילא. יש להוסיף לכל אלה את העובדה כי מאות אלפי אנשים לא יכולים לקבל את תמיכתן המקצועית של העובדות הסוציאליות כתוצאה משביתתן הצודקת, ומכאן הדחיפות הנוספת להגעה להסכם שכר הוגן ומכבד עבורן. אנו קוראות לך להיענות לדרישותיהן הצודקות של העובדות הסוציאליות, לשנות את מבנה שכרן, כך ששכר הבסיס שהן מקבלות יעלה על שכר מינימום, וכדי שלצבירת הוותק תהא משמעות כלכלית. בהמשך לאמור, יש להיענות לדרישת העובדות הסוציאליות להשוות את תנאי השכר של אלו העובדות בתנאי הפרטה לאלו העובדות במגזר הציבורי.

יזמה, ניסחה ושלחה: דורית אברמוביץ

שלה על הקואליציה שלנו. את העבודה כולה תוכלו למצוא בספריה. אתן מוזמנות להצטרף לפעילות של אחד הארגונים (או של כולם) ולהיות חלק מהשאיפה והעבודה לקראת עולם טוב יותר.

בית פתוח לכבוד יום האשה הבינלאומי

אנחנו אוהבות גם לחגוג. השבת הפתוחה שלנו היא מסורת של שנים שבה אנחנו נפגשות יחד לסדנאות ולחוויות. את הבוקר פתחה פולה בקטע מצחיק על חיזורים. המשכנו ליום של סדנאות בנושאים שונים. דברנו והקשבנו ונהננו להיות יחד. ארוחת הצהרים המשותפת היתה נעימה וכאשר התכנסנו לסיכום היום ידענו שאת המהפכה לא הבאנו אבל אם אנחנו יכולות להיות יחד שבת שלמה, אנחנו מוכנות גם לצאת לרחובות.

מהפכה ירוקה - איזה מין מהפכה!?

נסרין מזאוי - אקופמינסטית, מנחה ויועצת בתחומי סביבה ומגדר.

הדיווחים על האסון האקולוגי ביפאן יוצרים את הרושם שכורים גרעיניים מתפוצצים אחד אחרי השני. כור מספר אחד, כור מספר שניים, מספר שלוש מספר ארבע... כמה כורים גרעיניים מדינה אחת צריכה?! בעוד האנרגיה הגרעינית נתפסה עם ה"מכנסיים למטה" עולה קולם של המתופפים הירוקים המצביעים על מקורות אנרגיה חלופית ירוקה ופחות מזהמת. אוזלת ידו של הגרעין מול אסונות ומלחמה יחד עם הנזקים הנוצרים מצריכת הנפט והפחם מציירות אותם כמקור הרוע על פני אדמות. לו רק נחליף אותם העולם יראה הרבה יותר טוב. החרדה העולמית רוקמת הילה של קדושה סביב מקורות האנרגיה החלופיים שמצטיירים כמושיעי העולם. אסון אקולוגי-הומאני מתגלה שוב כהזדמנות עסקית והפעם כמסע סמוי לקידום מכירות של חברות האנרגיה הסולארית. כדור הארץ שופע מקורות אנרגיה שהחזיקו אותו וניהלו אותו מיליוני שנים. אנרגית השמש והרוח, אנרגיה וולקאנית, אנרגית הרי הגעש והאנרגיה שבגלעין כדור הארץ, אנרגית תזוזת היבשות המתגלמות ברעידות האדמה ואף אנרגית גלים וגלי ענק אכזריים כמו הצונאמי. אם נתעלם מהשיקולים הכלכליים לרגע, כל אלה הם מקורות שניתן להפיק מהם אנרגיה. אך עדיין לא ניתן להקל ראש בהפקתן של אנרגיות חלופיות, כי מבחינת האיזון האנרגטי של כדור הארץ הנגשה של כל אחד מהאנרגיות האלה כרוכה בתופעות לוואי שעדיין איננו יודעים/ות להעריך אותם. כך למשל לכידת רוח בטחנות רוח מחלישה את משטרי הרוחות ויכולה להשפיע על מזג האוויר ועל האקלים במקומות אלה. אותו דבר נכון לגבי אנרגיה שניתן להפיק מגלי האוקינוס, או למשל הצל של משטחים סולאריים מונע את האור מהאדמה ויוצר איזורים מדבריים. אפילו המדבר אינו מדבר בלי האור של שמש. אך עוד לפני שנתעכב על תופעות הלוואי של האנרגיות החלופיות ועל הכדאיות הכלכלית של כל אחת מהן יש לעצור ולשאול בשביל מה אנחנו צריכות כל כך הרבה אנרגיה? והאם באמת אנרגיה חלופית סביבתית וירוקה יכולה להושיע אותנו ואת כדור הארץ?! האם שם טמונות הצרות שלנו ושל כדור הארץ? ומה בעצם אנחנו עושים עם האנרגיה שיש לנו ובשביל מה אנחנו

יום האשה הבינלאומי בבית קואליצית נשים חיפה

כבר מאה שנה ועדיין לא השגנו את השיוון המיוחל ועדיין אנחנו נאבקות יום יום ושעה שעה על עולם טוב יותר. בבית קואליצית נשים חיפה, הבית של כיאן, אסוואת, אשה לאשה ומרכז סיוע לנפגעות אונס צוין היום הזה במפגש של הנשים העובדות והפעילות בארגונים. שעות הבוקר שנבחרו למפגש לא איפשרו לנשים רבות להצטרף אבל אלו שיכלו לבוא נהנו מאירוע בטעם אחר. פתחה את הבוקר בהתרגשות גילה, רכזת הקואליציה שאמרה "כל אחת עסוקה, עובדת ומתנדבת, ולהיפגש נראה לפעמים מפריע ומיותר. אבל הבית הזה הוא מקום מיוחד שהושקעו בו אלפי שעות עבודה, מרץ והתלהבות כדי שהוא יקום ויתקיים". כן, הבית הזה הוא בית מיוחד המשמש אותנו כדי לקדם את החזון של חיים של חירות. חיים שבהם אנחנו לא צריכות לפחד ולא לדאוג. המפגש כלל סדנאות והסתיים בהרצאתה של הלה צברי שכתבה את עבודת המאסטר

היא לא פחות ולא יותר מאשר פרודיה לאשליה סביבתית. לכן עוד לפני שנמהר להצטרף למקהלות האנרגיה החלופית ובראשה האנרגיה הסולארית שהפכה למוצר צריכה שמוכרים לנו ומכניסים לעגלה הירוקה והאפנתית יש לעצור לרגע ולחשוב אולי אנחנו לא באמת צריכים כל כך הרבה אנרגיה? אולי אפשר להסתפק בהרבה פחות?! אך אף מדינה לא תסתפק בפחות כי משמעו של זה הוא פיגור אחרי המדינות האחרות ופחות כלכלה, פחות ייצור ופחות עבודה... ואלה המעוניינים להמשיך להשלות אותנו יגידו "ופחות הכנסה לפרט זה יותר עוני"... אך זה לא נכון ואינו הכרחי, כי מי בעצם צריך כל כך הרבה עבודה! אולי כולנו נוכל לעבוד פחות ולהנות יותר ובכל זאת החיים שלנו יראו הרבה יותר טוב, הרי בסופו של דבר אנחנו חיים בעידן של טכנולוגיה מתקדמת... הפמיניסטיות שבינינו יסכימו שטכנולוגיות מתקדמות שנכנסו לבית בדמות מכונת הכביסה, מדיח הכלים ושואב האבק מעולם לא היו אלה ששחררו את האשה ואינם אלה שישחררו אותה. האם טכנולוגיות ירוקות ישחררו את כדור הארץ מעול הצריכה והניצול?

צריכות כל כך הרבה? כאשר ממהרים המתופפים הירוקים להלל את מקורות האנרגיה החלופיים הם מציגים את בעיית האנרגיה כבעיה נקודתית מנותקת ממכלול הוליסטי שלם. הם סוחפים איתם אנשים בלי לעצור לרגע להתמודד עם שאלות בסיסיות יותר. אם נשאל בשביל מה יפאן צריכה כל כך הרבה אנרגיה התשובה תהיה מאוד פשוטה, הרי האנרגיה היא זו שמפעילה את גלגלי הכלכלה ומאפשרת את הייצור, את התעשייה, את החקלאות, את המסחר ואת כלל הפעילות השוטפת של המדינה ושל אזרחיה. מכאן שעל מנת שיפאן תצליח כמעצמה כלכלית היא צריכה אנרגיה, הרבה אנרגיה!! בדומה ניתן לשאול בשביל מה ישראל או כל מדינה אחרת צריכה כל כך הרבה אנרגיה? ברור שאף מדינה לא תרצה להשאיר את עצמה אחורה בתחרות ובמירוץ הכלכלי, וכך בעצם כל מדינות העולם כיום מסתערות על מירוץ האנרגיה, מחפשות כמה שיותר וכמה שיותר זול. התעסקות בשאלה הכלכלית של צריכת האנרגיה מפנה את הדיון למקום אחר לגמרי. צריכת אנרגיה ללא גבול בעולם סופי ומוגבל מתגלה כאשלייה מוחלטת. בהנחה שהנגשת אנרגיה כלשהי תהיה לה השפעה מסוימת על כדור הארץ לא נשאר לנו אלא לבחור את הרע במעוטו, את האנרגיה הירוקה יותר. אך ההצגה של אנרגיה זו כסביבתית וידידותית לכדור הארץ מסתירה מאיתנו את הרשלנות הסביבתית שלנו, את האבסורד שלפיו על מנת שגלגלי הכלכלה ימשיכו לפעול אנחנו צריכות להמשיך לצרוך ולזרוק בלי סוף. כך התשובה האולטימטיבית לשאלה בשביל מה אנחנו צריכות כל כך הרבה אנרגיה ומה אנחנו עושות עם כל כך הרבה היא: בעיקר יוצרים זבל! זבל שהופך את כדור הארץ למטמנת פסולת אחת ענקית. המצב הזה קצת מפליא בעידן שבו הטכנולוגיה נחשבת למתקדמת ביותר שידעה האנושות. הרי הגענו עד הירח ואף הרחקנו טיפה יותר, ובכל זאת הטלפונים הניידים שלנו אינם מחזיקים מעמד יותר משלוש שנים, וממוצע חייהן של המכונות שלנו אינו עובר את העשר שנים והמקררים שלנו הופכים לגרוטאות שאנחנו מעדיפים לזרוק מאשר לתקן. ואם בכל זאת שמרנו על חלק מהכלים מבלי שנשברו, המון מאמצים מושקעים על מנת לשכנע אותנו שהם לא יפים יותר, לא נוחים, ואינם עונים על הצרכים המיוחדים שלנו, שלא ידענו עליהם עד שלא גילו לנו אותם. אנחנו חיים בעולם שבו הכל מתכלה מהר מאוד, הכל חוץ מהזבל שאנחנו יוצרים. מזמן כבר יש לנו טכנולוגיות מכונות לא מזהמת אך הטייקונים התעשייתיים עוצרים את הידע ומגבילים את הפצתו משיקולים כלכליים. בנוסף זכויות יוצרים על המדע והפיתוחים הטכנולוגיים מעקבות את הנגשתו לציבור הרחב ובכך מעקבות את המשך פיתוחו. (תחשבו שאדיסון היה שומר את זכויות יצור החשמל לעצמו!!!) הטכנולוגיה הקיימת ברשותנו כן מאפשרת יצור כלים איכותיים שממוצע חייהם ארוך יותר מהזבל שמוכרים לנו אך זה לא משתלם, לא לתעשייה ולא למדינות שנמצאות בעיצומו של מירוץ כלכלי. וכך במקום לשפר את הישגיו המדעיים והטכנולוגיים אנחנו חיים במערכת כלכלית גרסיבית שמעקבת את הקדמה הטכנולוגית ודוחה אותה, מקפיאה אותה מטעמים כלכליים ושיקולים צרים של עלות מול תועלת. ועדיין מדי פעם טכנולוגיות חדשות ומתקדמות נהיות נגישות להמון הצמא לחידוש וקדמה טכנולוגיים. אך מוצרים מתקדמים אלה שומרים על אורך חיים קצר מאוד, והקדמה הטכנולוגית משתקפת כההליך שאין בו רצף ואין בו המשכיות, תהליך שמתרחש בקפיצות מנותקות לגמרי אחת מהשניה וכלים שרק קנינו ממשיכים להתגלות לנו אחרי תקופת שימוש מאוד קצרה כמיושנים וחסרי כל אפשרות לשדרוג או תיקון ובעצם כזבל שאין מה לעשות איתו. בתוך כל זה עסקנים ירוקים ממשיכים לחפש אחרי מקורות אנרגיה חלופית שתאפשר לנו לייצר עוד ועוד, ולצרוך עוד ועוד כאשר עיקר היצירה המצטברת שלנו לאורך שנים היא נטו זבל ואפשרויות המיחזור שלו

צירת אלטרנטיבית לתמונות שאקיפות אותנו

התמונות שעוטפות אותנו, כמו התרבות שעוטפת אותנו, לא ממש משדרות או מאשרות את החוויה שלנו כנשים. מכל מקום ניבט אלינו דימוי של איך אנו אמורות להתנהג או להרגיש, אם זה בהקשר למיניות שלנו, או היותינו אימהות. אני, שירה ריכטר, יוצרת כבר 25 שנה במדיום הקולנוע, צילום, וטקסט ומרכיבה במודע אלטרנטיבות ויזואליות להגמוניה התמונתית סיפורית הסובבת אותנו. היצירה מתחילה ממפגש אישי עם הפער העצום שאני חשה בין מה שאני מרגישה בפנים לבין מה שאני פוגשת בחוץ. אם זה תגובות של אנשים סביבי, ואם זה הדימויים בטלוויזיה, קולנוע וספרות הפופולרית. כל צומת משמעותית בחיים שלי גרמה לי לשוב ולנסח בכלים שלי - האמנותיים - את האמת שלי. במפגש אראה ואספר קטעים מסרטים, טקסטים, צילומים של הפרויקטים המדוברים. וכן של כמה אמנויות אחרות. מיניות, אימהות ופוליטיקה.

מוזמנות לפגישה עם שירה ריכטר ב 3.5.2011 (ראו לוח אירועים)

צילמה לריסה ריהאי

הפגנה נגד חוק הכבילה לעובדות/ים זרים, שבת 26.4.2011 ת"א

الدكتورة نوال السعداوي

نوال السعداوي طبيبة ومعالجة نفسية، مفكره وروائيه مصريه. تدافع عن حقوق الانسان. ولدت في القاهرة. سنة 1931 وتخرّجت من كلية الطب في ديسمبر 1954 تخصص امراض صدرية. في سنة 1955 اشتغلت طبيبة امتياز في مستشفى القصر العيني لكن أقالوها بسبب افكارها و كتاباتها. شهدت حياتها العديد من الأحداث على صعيد سياسي واجتماعي. فقد واكبت مصر خلال حقبة تاريخية متنوعة. بدء من الملك فاروق مروراً بجمال عبد الناصر وانور السادات. حكم مبارك وانتهاءً بالثورة الشعبية التاريخية.

هل توقعت أن تحظى برؤية أجاز كهذا للشعب المصري؟

رأيت هذا في الحلم، منذ أن كنت طفلة في عهد الملك فاروق والاستعمار البريطاني لمصر، كنت أحلم بالحرية والكرامة والعدالة، كان حلم حياتي ولم يتحقق الا في هذه الثورة المصرية العظيمة.

الى أي حد لك تأثير في توجيه الثورة الشبابية لكي لا جُهِض؟

لقد اشتركت في الثورة لأن هذا كان من الطبيعي. فقد كان بيتي مكان لتجمع الشباب باستمرار قبل الثورة وحتى اليوم. وكان هناك اقتراحات من الشباب أن يكون هناك استمرار للنضال حتى لا جُهِض الثورة، وأن نخرج بمليونية للمرأة يوم المرأة العالمي. هذا يدل على ان الشباب المصري على وعي كبير جداً. أنا عشت الثورة في طفولتي. والان أنا أدّرس الابداع والتمرد بعدد من جامعات العالم لكن في مصر رفضوا أن أدّرس هذه المادة. لذا حينما يكون النظام ظالماً لا يمكن أن يكون ابداع دون تمرد لأن الابداع ينشد الحرية والكرامة والعدالة، ولهذا نحن نكتب، لذا عندما يكون النظام ظالماً وفاشل لا بد من أن نتمرد، ولا يمكن أن أبيع دون ان أتمرد على الظلم.

في سنة 1981 أمر الرئيس السادات بسجنك، وقضيت ثلاث أشهر في السجن وخلالها كتبت مذكراتك الذي نُشر باسم "مذكراتي في سجن النساء". كتبت على ورق الحمام بقلم كحل العين الذي هربته لك إحدى النساء.

نعم لقد كانت فترة السجن شهر قبل اغتيال السادات وشهرين في عهد مبارك. ثلاثة الأشهر هذه علمتني ما تعلمته لمدة ثلاثون سنة من حياتي. جلست على دلو مقلوب وكتبت على ورق الحمام مع اضاءة خفيفة جداً. اكتشفت هناك أن الكثير من الفتيات المظلومات اللاتي أطلق عليهن داعرات كان من دفعهن للدعارة هم الأب أو الزوج أو الأخ. عندما خرجت من السجن استقبلني حسني مبارك في بيته وبكل أسف عندما تحدثنا غضب من كلامي لذلك نفاني تماماً، دخلت الى سجن مبارك بدون قضبان، لم يكن لي أن أتكلّم أو أن أكتب في الاعلام في عصر مبارك بتاتا ولا السادات، عصر مبارك وعصر السادات بالنسبة لي عصر واحد بل زاد سوءاً. فقد غبت عن الساحة الثقافية والفكرية والأدبية على مدى ال 40 أو ال 50 عام التي مرّت.

ماذا قلت لمبارك وجها لوجه؟

لقد قال لي أن أعود الى البيت وأن «لا نحفر في القبور». وأنا أجبت «ما هذا الحفر بالقبور؟ لا بدّ من تقييم الماضي حتى لا تتكرر الأخطاء في المستقبل. لكن ما قلته حينها لم يُعجب مبارك، فخرجت من عنده وقدّمت ضد المرحوم السادات وضد رجاله وضد الرئيس السابق مبارك وحكومته، وطالبت بتعويض على أسري من دون أي ذنب. وقدمت شكوى ضد حكومة مبارك وكسبت القضية لكن لم يعوّضوني حسب ما كان في القضية. والان أنا أقول نفس الشيء. أنا أقول أنه يجب محاكمة ومحاسبة مبارك ورجاله على كل ما سرقوه من مال وأملاك من الشعب وعلى الناس الذين قتلوهم في ظل الثورة. لقد أخذ كل هذه المليارات من الشعب المصري ثم نقول دعنا لا نحفر في الماضي؟ لا بدّ من المحاكمة العادلة حتى لا تتكرر هذه الأخطاء في المستقبل.

ترجمة: زوي هواري - أصوات

אמנות בסלון של אשה לאשה:

פתיחת התערוכה – בגד גוף

האמנית ורד פרחי-לינברג

יום רביעי 13/4/11 בשעה 20:00

רב- שיח בהשתתפות האמנית והאוצרת אורנת טורין

פנ בصالון אמרה לאמרה:

افتتاح المعرض -- بلورة

الأربعاء 11/4/13 ساعة 20:00

متعددة حوار بمشاركة، أرنت تورين

الفنانة فيرد فرحي-لينبرج

אורנת וורד ידונו וישוחחו על מהו הגבול המפריד בין אמנות לפורנוגרפיה? באיזה קונטקסט נכנס של דימויים פורנוגרפיים מתפקד כאמנות? מה קורה למבט גברי בקונטקסט פמיניסטי? מדוע בוחר המוזיאון להציג אמנות נשית מעוקרת מאזכורים פורנוגרפיים?

עין מרדנית- מפגש עם האמנית קולנוענית שירה ריכטר - על 25 שנה של יצירת Herstory [היאסטוריה] באמנות.

יוקרנו קטעי סרטים וצילומים מתוך תערוכות.

יום שלישי 3.5.2011 בשעה 20:00

عين متمددة -- لقاء مع الفنانة السينمائية شيئا ريختر -- 25 عاما من إنشاء Herstory الفن [تاريخ].

وسوف يعرض لقطات من فيلم وصور من المعارض.

الثلاثاء 2011/05/03 ساعة 20:00

מועדי ישיבות קולקטיב:

נתכנס בשעה 19:30 לאכול יחדיו. נתחיל את הישיבה בשעה 20:00 ונדון בענינים שעומדים ברומו של ארגון: מדיניות, אידיאולוגיה ותמיכה במה שכולנו רוצות להשיג יחדיו. כל מי שרוצה להצטרף, להשתתף ולהשפיע מוזמנת.

יום חמישי ה-28.4.2011

יום שני ה-23.5.2011

יום ראשון ה-3.7.2011

"נמאס לך מפמיניזם

כורסא? בואי לסלון..."

פגישות על בירה וחברותא

בסלון של אשה לאשה:

כולן מוזמנות לערב חברתי

פתוח לכל המגדרים.

יום חמישי ה-19 במאי

יום ראשון ה-19 ביוני

בשעה 20:00

קורסים בבית אשה לאשה: כולן מוזמנות להצטרף (התשלום שווה לכל נפש)

- כתיבה יצירתית בהדרכת עדנה גורני בימי ראשון בשעה 10:15-12:15
- טאי צ'י בהדרכת חגית שטיינברג בימי ראשון בשעה 16:30-18:00
- יוגה בהדרכת שמרית אהרונוביץ בימי שני משעה 19:45-21:00
- הרזייה שפויה בהדרכת שוש ויגוצקי בימי רביעי משעה 18:00-20:00

קבוצה חברתית לנשים בייסקסואליות, לסביות, קוויריות, טרנסג'נדריות

נפתחת בבית הפורום החיפאי הקבוצה נפגשת אחת לשבועיים בימי ראשון. מנחות נעה ומאשה.

לפרטים נוספים ולהצטרפות

054-4977678 /IA

info@forumhaifa.org.il

"השטח מוליד משפחה"

כנס מגדר בשטח ובאקדמיה, יתקיים באוניברסיטת ב-אילן ביום רביעי ה-4 במאי 2011

לפרטים נוספים:

התוכנית לילמודי מגדר

03-5318230

genderfield2011@gmail.com

יום ראשון ה-15.5.2011 שעה 20:00 מרחב בטוח לנשים: נועה שלם ומיקי ינחו דיון על הגבולות שבין פתיחות מינית לאלימות מינית

الأحد - 2011/5/15 ساعة 20:00

مساحة آمنة للمرأة : نوعة شلم وميكي يوجهوا مناقشة حول الحدود بين العنف الجنسي والانفتاح الجنسي

פרוייקט נשים וטכנולוגיות רפואיות בארגון אשה לאשה, הפקולטה למשפטים באוניברסיטת חיפה, הנציבות לשיוויון זכויות לאנשים עם מוגבלויות במשרד המשפטים והאגודה למען העיוור בחיפה מזמינים לרב-שיח בנושא

נשים מדברות מוגבלות: על נשיות, פמיניזם ונשים עם מוגבלויות

המפגש יתקיים באוניברסיטת חיפה, יום שני 13.6 שעה 16:30

בעקבות מפגש שהתקיים בבית נועם, קרית אונו (מרכז לבוגרים עם מוגבלויות) ביום האשה הבינלאומי, נקיים רב-שיח שיהווה בסיס ליצירת קבוצת דיון, מחקר ופעולה של נשים עם וללא מוגבלות באזור חיפה והצפון. שמות המשתתפים/ות ומקום האירוע יפורסמו במייל.

יום רביעי 29.6.2011 שעה 20:00

דיאלוג בין אקופמיניסטיות:

בהשתתפות נסרין מזאוי וד"ר עדנה גורני

חגיגה לכבוד צאת ספרה של עדנה גורני

الأربعاء ، 2011/6/29 ساعة 20:00

الحوار بين أكوفمينيزم : بمشاركة نسرين مزاوي مع الدكتورة عدنا جورني احتفال لنشر كتاب عدنا جورني

בין ניצול להצלה: תיאוריה אקופמיניסטית של יחסי טבע, תרבות וחברה בישראל

החשיבה האקופמיניסטית גורסת כי אי אפשר להפריד בין סוגיות סביבתיות וחברתיות. על ידי הצגת ההקשרים וחשיפת סיפורים מושתקים מציג הספר הסתכלות אחרת על העבר וההווה ומתוכם אפשרות לכיוון חדש בעתיד.

100 ש"ח או כפי יכולתך

המהדור שלכן חשובה לנו

דמי חברות לשנת 2011

שם פרטי ומשפחה _____

ת"ז. _____ ט"ל. _____

כתובת _____

□ הנני מצרפת בזאת 100 ש"ח עבור דמי חברות לשנה.

בבקשה שלחי אלינו את כתובת המייל שלך

isha@isha.org.il

שולחות תנחומים לאורנת טורין במות אמה

ברכות לארנה מרי-אש להולדת הנכד.

ברכותינו לילי טראובמן הרכות החדשה שלון: מאחלות בריאות והצלחה בתפקיד החדש. מודות לסלכה גרינברג על ריכוז השוטר בשנתנים האחרונות ומאחלות הצלחה והמשך פעילות משותפת.

'פונדקאות בישראל': תמונת מצב 2010 והצעות לשינוי חקיקה'

אנחנו גאות להציג בפניכם את הדו"ח: 'פונדקאות בישראל: תמונת מצב 2010 והצעות לשינוי חקיקה'. הדו"ח נכתב על ידי נופר ליפקין ואתי סממה, כחלק מפעילות פרויקט 'נשים וטכנולוגיות רפואיות', של ארגון 'אשה לאשה' - מרכז פמיניסטי, חיפה.

ישראל היתה המדינה הראשונה בעולם שהתירה פונדקאות בחקיקה, במארס 1996. החוק הישראלי מתמקד ביצירת מנגנון מדינתי לאישור הסכמי פונדקאות, אולם למרות חדשנותו הרבה אין הוא כולל הגדרות של מנגנוני פיקוח על אופן ביצוע ההסכמים בפועל, או של הליך מעקב אחר ההשלכות ארוכות הטווח של יישומיהם. למרות פרק הזמן הארוך שעבר מאז נחקק חוק הפונדקאות, טרם נצברו נתונים מספיקים שיאפשרו לבצע הערכה מלאה של ניסוי חברתי חדשני זה.

מטרת הדו"ח היא לבחון את יישום החוק עד כה, ולאפשר פתיחה מחודשת של קשת האפשרויות לחשיבה על יחסי ההולדה המשולשים הבאים לידי ביטוי בפונדקאות. בין השאר נרצה לבחון את הנקודות הבאות:

- הכרה או איסור: האם ראוי לאפשר לאדם/זוג המעוניינים להיות הורים לשלם בעבור השכרת רחמה של אשה? האם פוטנציאל הפגיעה בפונדקאית מצדיק את התועלת הכרוכה בכך?
- נגישות לפונדקאות: לאור פוטנציאל הפגיעה בפונדקאית, עד כמה ראוי להרחיב את הנגישות לפונדקאות לנשים שאין להן בן זוג, או לגברים (יחידים/ זוגות)?
- מודל ההתקשרות: האם נכון לחשוב על לידה בעבור זוג/אדם אחר במונחים של עסקה כלכלית, או שמא נכון יותר לחשוב עליה במונחים של מערכת יחסים מתמשכת?
- "תעשיית הפונדקאות": מה משמעות מעורבותם של גורמים פרטיים בעלי אינטרסים כלכליים ביחסי ההולדה, והאם ראוי לאפשר אותה?
- מעורבות המדינה: איזו אחריות חלה על המדינה כלפי פונדקאיות, משעה שבחרה לתת תוקף להסכמי פונדקאות?

ניתן לעיין בדו"ח באתר האינטרנט שלנו: www.isha.org.il
בנוסף ישנה גרסה מודפסת הניתנת להשגה בבית 'אשה לאשה'.
נשמח לקבל את תגובתיכם, והערותיכם.
חדוה אייל פרויקט 'נשים וטכנולוגיות רפואיות'.

"האקדח על שולחן המטבח"

אנחנו לא יודעות מי היא, אבל יודעות ונחושות להציל את חייה.

זהו פרויקט פעולה חדש ש"אשה לאשה" מעניקה לו בית תומך. את הפרויקט מובילות רלה מזלי וסמדר בן נתן והוא מהווה, ככל הנראה, פרויקט יחיד בחברה האזרחית בישראל לצמצום תפוצת הנשק הקל. חברה אזרחית נעדרת מאבק להגברת הפיקוח על נשק קל ולצמצום תפוצתו היא חריג ביחס לרוב המדינות הדמוקרטיות. מצב זה נובע ישירות, להערכת מובילות הפרויקט, מתהליך

המיליטריזציה המתמשך בישראל, תהליך שמבסס תפיסה רווחת של נשק קל כמקור ביטחון, תוך העלמת הסיכונים הקשים הטמונים בו. הציבור והתקשורת לא מודעים, לדוגמה, לעובדה כי במהלך 8 השנים האחרונות (2002-2010), נרצחו בישראל לפחות 23 בני אדם חפים מפשע—12 נשים ו-11 גברים—בנשק של חברות אבטחה פרטיות.

פרויקט "האקדח על שולחן המטבח" מתמקד היום, בצמצום נוכחות הנשק של חברות אבטחה פרטיות במרחב הביתי והמשפחתי. החלטה מיניסטריאלית מ-2005 לצד חוקים ונהלים מפורשים החלים על חברות השמירה מחייבות להפסיק את הנוהג הרווח של נטילת האקדח הביתה אחרי שעות העבודה ומורות לחברה לאסוף את נשק האבטחה בסוף כל משמרת. הפרויקט עומד על יישום מהיר של החוק וההחלטות הללו, במאמץ להציל את הקרבן הבא.

אנחנו לא יודעות מי היא, אבל יודעות ונחושות להציל את חייה. מאז שנוסד בינואר 2010, הפרויקט הצליח לשלב בסדר היום הציבורי והממסדי מודעות ראשונית לנושא לא-מוכר יחסית, וכן לתופעה הלא-מאובחנת של רציחות ניתנות-למניעה. אפשר כבר לראות גם ניצנים ראשונים של מודעות תקשורתית וציבורית לסיכונים, המוטים מגדרית, הטמונים בתעשיית האבטחה ובתפוצה מתרחבת והולכת של נשק קל.

נבילה אספניולי

נבילה אספניולי נבחרה כאחת ממאה הא/נשים המשפיעים/ות בעולם בנושאי נשים ונערות. נבילה חברתנו לימדה ריקודי בטן באשה לאשה בשנת 1988. זה היה קורס מעצים ומחזק. מאז ועד היום היא ממשיכה להעצים ולחזק את כולנו יחד עם אלפי נשים אחרות. מרכז אל-טופולה בנצרת שהוא מרכז לגיל הרך ומחנך בדרך פמיניסטית הוא דוגמה להצלחה של נשים לבנות וליצר עולם חדש. אנו מאחלות לנבילה ולחברותיה הצלחות רבות ושמחה. **תוכלו לראות הודעה על הבחירה בנבילה אספניולי וברבות אחרות באתר של הארגון ווימן דליבר:**

<http://www.womendeliver.org/knowledge-center/publications/women-deliver-100>

ראו מאמר בהארץ

<http://www.haaretz.co.il/hasite/spages/1219799.html>

ותמונה בעמוד הראשון של הארץ במהדורה האנגלית

<http://www.haaretz.com/hasen/pdf/il01.pdf>

ברכותינו לריטה חייקין, רכזת פרויקט מאבק בזנות ובסחר בנשים לרגל קבלת פרס עיטור נשיא למאבק בסחר בבני אדם.

שלושים שנה לאשה [ב-2013] ועדיין לא כתבת כיצד הפכת לפמיניסטית? אנחנו רוצות להוציא ספר, אנא כתבי לנו כיצד הכרת את אשה לאשה ומה זה עשה לך? אנא כתבי לתלמה בר-דין talmabd@gmail.com

תודה לעושות במלאכת דף המידע:

תלמה בר-דין, אסנת להט, זוזי [אסוואת], טל מטלון, מיקי, חנה ספרן ולכל הכותבות, המכילות מעטפות והמקפלות. תודה לגרפיקאית עינת בונשטיין ולדפוס שורות.